

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **V. K.**, proti žalovanému: **Magistrátu hl. m. Prahy, odboru sociální péče a zdravotnictví**, se sídlem v Praze 1, Mariánské nám. 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 59/2006 - 56, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 131/2007, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům JUDr. Miladě Tomkové, JUDr. Bohuslavu Hnízdlívi a JUDr. Brigitě Chrástilové,

t a k t o:

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdlil a JUDr. Brigita Chrástilová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 131/2007.

O d ů v o d n ě n í:

Včasnou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 59/2006 - 56, jímž bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 12. 4. 2006, č. j. MHMP 83815/2006 a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Dne 12. 11. 2007 bylo žalobkyni doručeno poučení o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který bude rozhodovat o její kasační stížnosti, které obsahovalo vyrozumění o možnosti vznesení námítky podjatosti v poučení uvedených soudců.

Žalobkyně vznesla podáním ze dne 12. 11. 2007 námitku podjatosti celého senátu ve složení soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Bohuslava Hnízdlila a JUDr. Brigity Chrástilové, kteří měli v její věci rozhodovat, a to pro jejich poměr k věci a k účastníkovi řízení. Uvedla, že podle jejího názoru nemohou ve věci rozhodovat soudci, kteří při svém rozhodování naprosto ignorují Ústavu České republiky, jejíž nedílnou součástí je Listina základních práv a svobod. Žalobkyně pak svou námitku podjatosti blíže odůvodnila v podání ze dne 15. 11. 2007 tím, že senát ve složení výše uvedených soudců již rozhodoval v jejím případě v obdobné věci rozsudkem ze dne 25. 4. 2007, č. j. 6 Ads 84/2006 - 80, přičemž se konkrétně jednalo o věc, kdy její kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze o neustanovení zástupce senát zamítl s odůvodněním, že ze žaloby, kterou žalobkyně podala, je nade vší pochybnost zjevné, že jde o kvalifikované podání, které obsahuje všechny náležitosti žaloby a je schopno meritorního projednání s tím, že podání svou formální, ale i obsahovou úrovní převyšuje podání, která účastníci i s právním vzděláním směřují soudům. Žalobkyně konstatuje, že senát Nejvyššího správního soudu takto rozhodl, přestože členům senátu muselo být známo, že podle čl. 37 odst. 2 a odst. 3 Listiny základních práv a svobod, která stojí nad všemi zákony, má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení, přičemž všichni

účastníci jsou si v řízení rovni. Žalobkyně namítá, že postup tohoto senátu v dané věci nelze označit jinak než jako protiprávní a zcela mimo rámec spravedlivého procesu a ústavního pořádku České republiky. Navíc senát Nejvyššího správního soudu tak rozhodoval ve věci vyplácení sociální dávky, ve které by občan měl podle žalobkyně požívat zvýšené ochrany ze strany soudní moci, neboť snažit se krátit sociálně potřebného na jeho právech není ničím jiným než obyčejným zločinem. Ze všech shora uvedených důvodů je podle žalobkyně zřejmé, že vznesená námitka podjatosti je podána právem a tento senát by měl být z rozhodování věci sp. zn. 6 Ads 131/2007 vyloučen jako celek, neboť se neřídil při svém rozhodování Ústavou České republiky.

K námitce podjatosti se vyjádřili žalobkyní uvedení soudci 6. senátu, tj. JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Brigita Chrástilová. Shodně uvedli, že nemají žádný vztah k věci samé ani k účastníci, který by mohl ovlivnit rozhodnutí v této věci. Dodali, že účastnice řízení opakovaně uplatňuje námitku podjatosti všech členů 6. senátu, a to s ohledem na rozhodování tohoto senátu v jiných právních věcech účastnice řízení.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Obsahem citovaného ustanovení jsou tedy dva na sobě zcela nezávislé důvody vyloučení soudce. Soudce je jednak *ipso facto* vyloučen z projednávání a rozhodování věci, na niž měl podíl již v předchozím řízení správním či soudním. Vedle toho je pak důvodem vyloučení natolik objektivizovatelná míra osobního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu zavdává důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce. Důvodem k vyloučení soudce naopak nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Žalobkyně fakticky neuvádí žádný z důvodů podjatosti, s nimiž ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. počítá, neboť nenamítá u soudců krajského soudu ani jejich poměr k účastníkům či věci samé, ani netvrdí, že by se podíleli na předchozím rozhodování této věci ve správním řízení. Žalobkyně naopak důvod podjatosti jmenovaných soudců shledává pouze v závěru, ke kterému dospěl tento senát v jiné věci, tedy v okolnostech, o nichž soudní řád správní výslovně stanoví, že nemohou být důvodem k vyslovení podjatosti soudce.

Žalobkyně nesouhlasí s rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 6 Ads 84/2006 - 80, a namítá proti němu, že 6. senát v této věci rozhodl v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Nejvyšší správní soud k tomu připomíná, že důvodem pro vyloučení soudce nemůže být ani subjektivní nespokojenost s rozhodnutím v jiné věci, na němž se tento soudce podílel. Nelze tak v žádném případě souhlasit s argumentací žalobkyně, která pravděpodobně směřuje k ničím nepodložené domněnce o tom, že v dané věci bude ignorován ústavní pořádek České republiky díky tomu, že bude rozhodovat stejný senát, který rozhodoval jiné její věci. Podle čl. 95 Ústavy je soudce při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou. Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. Ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, pak ukládá soudci vykládat zákon podle svého nejlepšího vědomí

a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

Důvod formulovaný žalobkyní tak není důvodem způsobilým založit pochybnosti o nepodjatosti soudců, kteří v dané věci mají rozhodovat. Žalobkyně současně žádné jiné důvody podle § 8 odst. 1 s. ř. s. neuvedla a jmenovaným soudcům ani nejsou známy. Vzhledem k tomu, že sami tito soudci se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučení a tato skutečnost nevyplývá ani ze soudního spisu, neshledal druhý senát Nejvyššího správního soudu návrh žalobkyně na vyloučení soudců z projednávání a rozhodování této věci důvodným. Se zřetelem k výše uvedenému proto Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu